

РЕШЕНИЕ

№ 8175

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2938** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ОМНИЛАНД“ ООД ГР. С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 09.01.2024 година на Публичен изпълнител при Столична община, Дирекция „Общински приходи“ потвърдено чрез непроизнасяне от страна на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че дружеството жалбоподател редовно е заплащало дължимите ДНИ и ТБО, като въпросният недвижими имот не следва да се облага с ДНИ, тъй като е земеделска земя и ТБО не следва да се заплаща, докато не е налице промяна в предназначението на земята. Сочи се още, че не са налице основанията за налагане на ПНОМ, тъй като публичният изпълнител е наложил обезпечение по придобивната стойност на вещите, на те са собственост на юридическо лице, а не на физическо лице и по този начин е нарушена нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК и не е спазен принципът за съразмерност, като обезпечението не съответства на обезпечителната нужда. Иска се отмяна на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят- „Омниланд“ ООД редовно и своевременно призован се представлява от адвокат С., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция „Общински приходи“ при СО,

редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Д. редовно упълномощена който оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия от 07.12.2023 година Началник отдел „ Ревизии и събиране на вземания в Дирекция, „ Общински приходи“ – СО възложил да бъде извършена ревизия на жалбоподателя за установяване задълженията за ДНИ за периода 01.01.2018 година до 31.12.2023 година и за ТБО за периода 01.01.2018 година -31.12.2023 година, срока, в който следва да завърши ревизията – до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

На 09.01.2024 година орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип депозирал искане до публичен изпълнител при СО за налагане на предварителни обезпечителни мерки по отношение на недвижими имоти, собственост на длъжника, подробно посочени в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

На 09.01.2024 година публичен изпълнител в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания“ при СО издал Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на предполагаемия размер на задължението – 821 373,40 лева в това число главница – 571 024,41 лева и лихва в размер на 250 348,99 лева, като наложил възбрана върху два недвижими имота, собственост на длъжника подробно описани в ПНОМ.

В. е вписана в Службата по вписванията на 09.01.2024 година.

ПНООМ е връчено на 21.02.2024 година на управителя на дружеството жалбоподател, а на 23.02.2024 година е подадена жалба срещу ПНОМ до Директор на Дирекция“ Общински приходи“ при СО срещу ПНОМ, но ПНОМ е потвърдено чрез непроизнасяне от страна на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.197, ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

По силата на чл. 4 от ЗМДТ Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по [Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания](#). Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) или от съдебни изпълнители по реда на [Гражданския процесуален кодекс](#). По аргумент от ал.3 на чл.4 от ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите на

общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по [чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице, като Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Обжалваното ПНОМ/ потвърдено чрез непроизнасяне от страна на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при СО е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган-това е Публичен изпълнител в Дирекция Общински приходи“ при СО. От доказателствата по делото е установено, че лицето Р. П. е назначена на длъжност главен инспектор в Отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция „Общински приходи“ считано от 25.08.2021 година и със Заповед от 23.11.2023 година на Кмет на СО Р. П. е определена да упражнява компетентността на публичен изпълнител в производствата по чл.4,ал.1,ал.3 и чл.9б от ЗМДТ.

Постановлението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му.

При издаването му Публичен изпълнител е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби. Правната регламентация на налагането на предварителни обезпечителни мерки се съдържа в чл.121 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице. Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от

постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство. Определението не подлежи на обжалване. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

От своя страна в чл. 197 от ДОПК е посочено, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по

данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198, ал. 1 от ДОПК-обезпечението се извършва - с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл. 195, ал. 1 ДОПК, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията, става дума за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл. 121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По аргумент от алинея втора, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл. 121, ал. 5 ДОПК при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки - дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето, спрямо което се налагат.

В конкретния случай, от самото Постановление не може да се установи върху коя стойност публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки – върху

придобивната стойност на недвижимите имоти или върху данъчната оценка на същите. На второ място, ако се приеме, че възбраната е наложена върху придобивната стойност на недвижимите имоти, то това налагане е недопустимо, тъй като придобивната стойност би могла да се използва при вещи, собственост на физически лица, но не и на юридически лица. Ако се приеме, че обезпечението е наложено по данъчна оценка, то по отношение на нея липсват доказателства каква е данъчната оценка на недвижимите имоти към датата на издаване на ПНОМ-09.01.2024 година, а е използвана данъчна оценка, посочена в Нотариалните актове от 2008 година, която е била такава преди 16 години. На следващо място липсват доказателства въпросните недвижими имоти да са заприходени като активи в счетоводството на дружеството – жалбоподател и каква е тяхната балансова стойност към датата на издаване на ПНОМ-09.01.2024 година. Липсват и доказателства за това при липса на такава стойност, публичният изпълнител да е спазил поредността, визирана в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК- при липса на балансова стойност на активите, се преминава в поредност – по данъчна оценка и т.н. Законодателят именно в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията и при липса на една стойност- при казаното по- горе се пристъпва към следваща- първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност изрично посочена в този текст.

Това води до отмяна на Постановлението, тъй като не е спазена процедурата, регламентирана в чл.195 от ДОПК.

Що се касае до доводите в жалбата, че по отношение на въпросните недвижими имоти не се дължат ДНИ и ТБО, то тези доводи не могат да бъдат обсъждани в настоящото производство, тъй като въпросът за дължимостта, респективно недължимостта им ще се установи в ревизионното производство. Съдът не притежава правомощия да извършва инцидентен съдебен контрол и контрол върху актове, които не са предмет на разглеждане. Наред с това, изложените в жалбата твърдения относно предназначението на имотите и дали при извършената проверка е установено, че дружеството не дължи ДНИ и ТБО също не могат да бъдат предмет на съдебна проверка в настоящото производство, тъй като касаят ревизионното производство.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 50 лева- внесена държавна такса. Жалбоподателят е представляван от адвокат, но представеното пълномощно липсва договорено, така и заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 09.01.2024 година на Публичен изпълнител при Столична община, Дирекция „Общински приходи“ потвърдено чрез непроизнасяне от страна на Директор на Дирекция „ Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА Директор на Дирекция „ Общински приходи“ при Столична община да заплати на „ Омниланд“ ООД- [населено място] сумата от 50 лева- разноски по делото, като същата следва да бъде възстановена от бюджета на Дирекция“ Общински приходи“ при СО.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на

страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: